

[Indenrigsministeren.]

nu er tilfældet, går ind i en produktion, som private bedre kunne udføre.

Dér kan jeg sige, at jeg har den absolutte opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt, at de private løser opgaverne, i det omfang det er muligt, og at seruminstitutet jo har sine opgaver at varetage. Når vi er betænkelige ved at gennemføre en kontrolordning for seruminstitutet, er det ikke alene, fordi det koster noget, men også fordi den ekspertise, vi i det hele taget måtte have i Danmark på dette område, findes på seruminstitutet i forvejen, og det gør det jo lidt vanskeligt.

Med hensyn til det modsatte synspunkt: at vi skulle gå ind for en yderligere nationalisering af fremstilling og distribution af mediciner her i landet, er det ikke min opfattelse, at det vil være en hensigtsmæssig vej at gå.

Med hensyn til spørgsmålet om landbrugsmedicinen er det altså min opfattelse, så længe jeg skal have med det at gøre, at vi ikke skal have mere af det ind under reglerne end absolut nødvendigt af hensyn til sikkerhed og af hensyn til en vis kontrol, og at vi skal tilrettelægge distributionen på en sådan måde, at landbruget betaler det, det koster, og at apotekervæsenet foretager distributionen, men ikke mere. Den vil sandsynligvis være noget billigere at gennemføre, fordi det er større kvanta, man normalt dér arbejder med, end for den almindelige medicin, men det er ting, som vi må tage hensyn til, når priserne skal fastsættes. Det hører sammen med nationalisering i øvrigt mere hjemme i apotekerloven, som kommer frem på et senere tidspunkt med ændringer.

I fru Dagmar Andreasens indlæg fastslås det klart, at man ønsker en klarere tilkendegivelse af på nuværende tidspunkt, hvilke kategorier af naturmedicin og lignende ting der kan blive fritaget for bestemmelserne i loven, og at man ikke har tillid til, at minister og sundhedsstyrelse til enhver tid vil have den nødvendige dømmekraft til i det hele taget at løse dette problem.

Selv om vi i loven fastslog, at visse ting, som vi kender i dag, kunne blive fritaget, vil det alligevel være således, at inden vi får loven vedtaget, er der måske kommet

nye præparater og, inden den kommer ud i funktion, atter nye, og det vil sige, vi binder ting og sager i loven, som hurtigt ændres, hvilket betyder, at loven skal til revision, for så vidt angår de ting, der skal fritages, meget ofte; vi kommer derved i den situation, at man vil slutte modsætningsvis og gå ud fra, at de ting, der ikke allerede er nævnt i loven, er ulovlige og ikke kan forhandles under disse vilkår. Så er vi igen derhenne, at det bliver ministeren, der skal afgøre, om de nye præparater virkelig hører til den ene eller den anden gruppe, så jeg tror ikke, det på dette område vil være muligt at komme uden om, at der skal være en administrativ mulighed for at ændre på, hvilke ting der er med, og hvilke ting der ikke er med i det frie område.

Så har jeg vist nævnt det væsentligste; jeg håber, at loven vil komme igennem udvalget inden for en rimelig kort tid.

Dagmar Andreasen (RV):

Hvis det nu var sådan, at vi ikke havde nogen lovgivning for præparater, der måtte dukke op, og for hvis vedkommende man kunne være i tvivl om, hvis kosttilskud var friholdt fra lægemiddelloven, hvorvidt de så frit kunne sælges, hvis de var skadelige, så var stillingen en anden, men sådan er det jo ikke. Vi har en levnedsmiddellov, som stiller meget strenge krav til de ting, der skal ud, med hensyn til uskadelighed, og som forbyder, at der er stoffer i, som ikke i forvejen er godkendt. Derfor har jeg meget, meget svært ved at se, at det argument, ministeren fremfører, er holdbart som argument for ikke at friholde kosttilskud, for de vil i så fald være under levnedsmiddelloven, hvor der også er kontrol.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Karlskov Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 21 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.